pidi jõks ää lõppema. Weel wõttis-s korra sut jeoni ja sai nüüd wümaks kurja-vaimu muha puruda. Kuri-walm akras pakuma, et mees-ta ingega weel minema lasers ning lubas kunninga tütre rahule jätta. Mees lasi-da wel füs ingega minema. Ta läks nüüd parasaft jõites linna taha. Ta kargas tänu seljaft muha ning-es jeo rammu wähändajad mäega ühdid äram. Tärk radi jälle ää ning mees läks ja rahdri peale.

Aga inimesed ütlewad, et rammu olle range. See lugu oli-ga mehega. Ta oli nii irmus range, et üheglõ oestedes talu-päda äram ülal mette. Kõik läggid nägu pilpad ta alle ratta. Selle-tä raft lasi-da omale raud oested teha. Ta kui-da nüüd seal peal muga füs reisid uggõ irra-lõmps! lõmps! - lõmps! lõmps! - rinni ja lahti: nii-gange inge õhg oli-dal.

Kunningas lasi nüüd linnas järge päride, kes sõhine wahu mees pearõs olnd olema, kes-da tütrest ää pääsnd on. Kedagid-es tea selle peale üd äga aad ütelda mette. Urati linna kauda otsima. Odsiti kõik linna maijad läbi ning leiti mees rahdrift. Wüdi-da kunninga losi. See kunninga tüdar oli mehele jäba tuttaw. See oli see jamma, kes õõ-maijas kurja-vaimu kää wangis oli ja mehele kuld muna andis.

Lakeine külle. Mehe ja kunninga tütre pulmad peeti ää ning mees akras poolt kunning riiki valitsema. Pärast wana kunninga surma sai-da terve kunning rüügi omale ja valitses põhjatuma ulga ega.

8. Tochm" kunninga poeg. "tuhma maistujega, tuhm"

Ilmal oli üke kunningae kolm poega. Kaks wanamad poega purjutasid laewadega mere-peal ja kauplesid, aga kõige noorem oli ilma juures kodu. See kolmas poeg-es ole teisde wendade moodi mette. Tae oli rammu üle aru küll, aga ta oli pisut loll ja sõhineft jõhrnis moodi. Ilma andis-tale koa üke wana laewa roidu ning koola kaubaks sisse. See oli kõige alwem kaup, ead kauba asja pokers kedagid sõhinse tohmi käde usgund mette.

Poiss purjutas mere peale wälja,